

РЕШЕНИЕ

№ 268

гр. Пловдив, 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Зорница Н. Тухчиева Вангелова

при участието на секретаря Таня Д. Стоилова
като разгледа докладваното от Зорница Н. Тухчиева Вангелова
Административно наказателно дело № 20225330206604 по описа за 2022
година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на Т. Р. К., действащ чрез пълномощника му адв. Д. против Наказателно постановление № BG2022/3000 – 641/ НП, издадено от заместник – директор на ТД Митница Пловдив, Агенция „Митници“, с което на Т. Р. К.

- на основание чл. 126, ал. 1, т. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 1000,00 /хиляда/ лева;
- на основание чл. 124, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове е отнета в полза на Държавата стоката, предмет на нарушението

С жалбата и в съдебно заседание се навеждат конкретни доводи за незаконосъобразност на НП, като се моли за отмяна на НП и присъждане на разноски.

Въззиваемата страна, действаща чрез юр. Д. се противопоставя на доводите на жалбоподателя, като ангажира становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално

легитимирана страна, против акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Съдът като се запозна с приложените по делото доказателства, обсъди доводите изложени в жалбата и служебно провери правилността на атакуваното постановление, намери, че са налице основания за неговото потвърждаване. Съображенията за този извод са следните:

От материалите по делото се установява, че АУАН и НП са издадени за нарушение извършено при следните **фактически обстоятелства**:

На 21.07.2021 г. полицейски служители от сектор „Специализирани полицейски сили“ при ОД на МВР – Пловдив, Автопатрул 283, на Автомагистрала „Тракия“ при км. 133, посока град Бургас, пътен възел за село Войводиново, спрели за проверка МПС, марка „Дачия“, модел „Докер“, с рег. № ***, управлявано от жалбоподателя К..

В хода на извършената проверка било установено, че в багажника на автомобила жалбоподателят държал общо 6 туби, всяка с вместимост от 5 литра, пълни до горе с безцветна течност с характеристиките на алкохол. Жалбоподателят като водач на автомобила бил отведен в РУ на МВР – Труд.

За намерената стока не бил представен документ удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на дължимия акциз.

Снети били обяснения от жалбоподателя К., който посочил, че алкохола си го прави сам за лична употреба.

С протокол за доброволно предаване от 21.07.2021 г. К. предал откритата при проверката стока на представител на РУ – Труд – мл. разузнавач S=, като впоследствие стоката била подложена на физико-химическо изследване.

За така извършените действия били изготвени докладни записки и по случая била образувана преписка № ЗМ-212/2021 г. по описа на РУ – Труд.

Впоследствие с постановление от 28.01.2022 г. било образувано ДП № 212 /2021 г., пр. пр. № 9951/ 2021 г. по описа на Районна прокуратура Пловдив за това, че на 21.07.2021 г. на АМ Тракия км. 133 са били държани акцизни стоки – 30 литра алкохол без акцизен бандерол, когато такъв се изисква по закон, в немаловажен случай – престъпление по чл. 234, ал. 1 НК.

На 10.02.2022 г. бил извършен оглед на ВД по ДП № 212/2021 г. , като от пластмасовите туби обозначени с номера от 1 до 6 били взети проби съответно номерирани съобразно номерата на тубите.

С постановление от 11.02.2022 г. , разследващ полицай при РУ – Труд назначил извършването на физико – химическа експертиза.

В протокол № 268/21.02.2022 г. била обективизирана изготвената в хода на досъдебното производство физико – химическа експертиза. Според заключението на същата представените за изследване 6 броя проби представляват етилов алкохол по смисъла на чл. 9 от ЗАДС. Алкохолният градус на всички шест проби е 37,2% vol.

С Постановление от 19.07.2022 г. прокурор при Районна прокуратура Пловдив прекратил производството по ДП № 212/2021 г. по описа на РУ Труд, като постановил материалите по преписката да се изпратят на ТД Митница Пловдив по компетентност.

С писмо вх. № 32-256177/02.08.2022 г. преписката, ведно с постановлението за прекратяване на наказателното производство била получена в ТД Митница Пловдив.

Дължимият акциз на стоката предмет на нарушението, етилов алкохол, общо 30 литра с действително алкохолно съдържание по обем 37,2 % vol , изчислен съгласно чл. 41 вр. чл. 28, ал. 1, т. 5 и чл. 31, ал. 1, т. 5 ЗАДС бил в размер на 122,76 лева, съгласно служебна бележка № 32 – 337935/ 06.10.2022 г. от отдел „Акцизна дейност“, ТД Митница Пловдив.

С писмо рег. № 32 – 292641/31.08.2022 г. жалбоподателят К. бил поканен да се яви за съставяне и връчване на АУАН, като на посочената дата същият се явил и в негово присъствие бил съставен АУАН.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на актосъставителя, който в съдебно заседание изрично потвърди констатациите в АУАН.

В този смисъл са и събраните по делото писмени доказателства - приложените такива в административно наказателната преписка, включително Постановление за прекратяване на наказателното производство, както и събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства приложени в кориците на ДП № 212/2021 г.

Гореизброените доказателства и доказателствени средства са последователни, безпротиворечиви и взаимодопълващи се, поради което и съдът изцяло ги кредитира и базира върху тях фактическите си изводи.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните **правни изводи**:

Не е оспорено по делото, а и от приложената по делото Заповед ЗАМ - 1451/32-264919 на Директора на Агенция Митници се установява компетентността на административно наказващия орган. Компетентността на актосъставителя произтича директно от нормата на чл. 128, ал.2 ЗАДС, като за установяване компетентността на актосъставителя допринасят и нарочно изисканите и приложени по делото Заповед за изменение на служебно правоотношение № 1422 и Длъжностна характеристика.

При съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. Фактическата обстановка, изложена в АУАН, изцяло кореспондира на тази посочена в НП. И в двата процесуални документа пълно и точно са описани всички съставомерни обстоятелства, които да позволят на съда да направи преценка извършено ли е нарушение и каква е неговата правна квалификация.

В тази връзка и предвид изричните възражения на жалбоподателя, следва да се подчертае, че дори и да бяха налице допуснати пороци при издаване на АУАН, това не би могло да доведе до отмяна НП. Това е така, доколкото в случая действително е приложима разпоредбата на чл. 36, ал.2 ЗАНН, в която АУАН изобщо не се издава, доколкото административно-наказателното производство е образувано след изпращане на преписката от прокуратурата в следствие на прекратено досъдебно производство.

В този смисъл издавайки АУАН, макар и да не било необходимо контролните органи са направили нещо в повече от изискваното в закона, за да охранят в максимална степен правата на нарушителя, поради което и от това „в повече“ **не могат** да се черпят каквито и да било аргументи за отмяна на НП. Така изрично - Решение № 1034 от 19.06.2020 г. по к. адм. н. д. № 529 / 2020 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2367 от 20.11.2019 г. по к. адм. н. д. № 2207 / 2019 г. на XXI състав на

Административен съд – Пловдив, Решение № 1108 от 23.06.2017 г. по н. д. № 1319 / 2017 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 647 от 31.03.2016 г. по н. д. № 16/2016 г. на Административен съд – Пловдив.

В аспект на горното, следва да се има предвид и обстоятелството, че видно от материалите по ДП № 212, по същото предмет на разследване е било същото деяние, което е преценено от административно наказващия орган като административно нарушение и за което е била ангажирана административно наказателната отговорност на жалбоподателя. Все в тази връзка следва да се посочи, че изцяло неоснователно се явява възражението за допуснато съществено нарушение чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, доколкото не били ясни доказателствата на които се е позовал административно наказващия орган при съставяне на процесното НП. На първо място, следва да се отбележи, че изцяло необосновано е възражението в жалбата, че в НП липсвало изрично посочване на доказателствените материали, които според АНО подкрепят обвинението, доколкото същите са подробно и изчерпателно изброени. На следващо място, невъзможността на жалбоподателя да се запознае с материалите, събрани в хода на ДП е законова последица от факта, че същият не е бил привлечен в качеството си на обвиняем, за да се приеме, че е бил активно легитимиран да иска предявяване на разследването, респективно да обжалва постановлението на прокурора за прекратяване на досъдебното производство. Отделно от това, в административно наказателната преписка са приложени и материалите по ДП № 212/ 2021 г. с които жалбоподателят и неговият процесуален представител са имали възможност да се запознаят и да вземат отношение в хода на настоящото съдебно производство. В този смисъл съдът не констатира каквито и да било основания, които да позволяват да се приеме, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила довело до ограничаване правото на защита на санкционираното лице до степен такава, че да се налага отмяна на атакуваното наказателно постановление.

Противно на възраженията на жалбоподателя, релевиращи с въззивната жалба, при съставянето на АУАН и издаването на НП не са нарушени сроковете по чл. 34 ЗАНН. Предвид спецификата на настоящия случай обаче следва да се има предвид, че **шестмесечния срок за издаване на НП тече от получаване на прокурорската преписка.** Това условие в случая е налице,

доколкото от датата на издаване на НП - 31.10.2022 г. е видно, че **шестмесечния срок е спазен** както по отношение на датата на получаване на преписката – 02.08.2022 г., така и съотносимо към датата на съставяне на постановлението за прекратяване на наказателното производство – 19.07.2022 г. В този смисъл е и цитираната по – горе практика на Административен съд Пловдив.

Изцяло неоснователни са и възраженията за допуснати нарушения по смисъла на чл. 6 ал. 1 от Наредба № 3 от 18.04.2006 г. за вземането на проби и методите за анализ за целите на контрола върху акцизните стоки. Както вече беше посочено, в случая административно наказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана след като представител на Районна прокуратура Пловдив е прекратил производството и е изпратил материалите по делото на административно наказващия орган с оглед осъществяване на преценка за това дали са основания за ангажиране административно наказателната отговорност на жалбоподателя. В хода на проведеното досъдебно производство е бил извършен оглед на ВД по реда на НПК, което действие е било надлежно обективизирано в протокол за оглед на ВД, като от петте туби били иззети проби. Впоследствие тези проби са предадени за изследване и изготвяне на експертиза. Трайно е разбирането както в теорията, така и в практиката, че доказателствата, събрани в наказателното производство по предвидения в НПК процесуален ред, са доказателства и за наказващия орган. В този смисъл - Решение № 1913/28.10.2022г. на Административен съд Пловдив, XXVI състав КАНД № 1838, по описа на съда за 2022 год. Ето защо изцяло неоснователно е възражението, че в случая са допуснати съществени нарушения на чл. 6 от Наредба № 3 от 18.04.2006 г., доколкото реда за вземане на проби, разписан в посочения нормативен акт би бил приложим ако в случая не бе проведено разследване по реда на НПК. В този смисъл е и чл. 2 от Наредба № 3 от 18.04.2006 г., съгласно чийто регламент вземането на проби от стоки се извършва от митническите органи за целите на осъществявания от тях контрол по Закона за акцизите и данъчните складове. В настоящия случай, доколкото първоначално е било проведено разследване по реда на НПК, то няма изискване впоследствие в хода на административно наказателното производство отново да се изземват проби по посочения в Наредбата ред, още повече, че коментираното действие би се явило изцяло безпредметно при положение, че в хода на ДП по надлежния ред са иззети

проби от процесните туби и същите са били обект на компетентен експертен анализ.

По мнение на настоящия съдебен състав в конкретния случай правилното установяване на фактическата обстановка е довело и до законосъобразно приложение на материалния закон, като възраженията, релевирани с въззивната жалба в обратна насока са изцяло несподелими.

Съгласно трайната съдебна практика „държането“ представлява съзнателно и волево упражняване на фактическа власт върху дадена вещ, която власт е съпътствана с възможност за носителя ѝ във всеки един момент да се разпореди с вещта в свой или в чужд интерес, посредством правни или фактически действия. Така изрично Решение № 101 от 13.07.2016 г. по н. д. № 296 / 2016 г. на ВКС, 3-то н.о, Решение № 174/02 януари 2019 г. по н.д. № 629 по описа за 2018 г. на ВКС, Решение № 92/19.06.2015 по дело № 204/2015 на ВКС.

От приетата за установена фактическа обстановка е видно, че този елемент от фактическия състав е налице.

Държаната стока - 30 литра етилов алкохол с действително алкохолно съдържание по обем 37,2 % vol, представлява акцизна стока по смисъла на чл. 9 ЗАДС, вр. чл. 2, т. 1 ЗАДС, като по този начин за държателят е възникнало задължение по смисъла на чл. 126 ЗАДС да притежава документ, доказващ заплащането, начисляването или обезпечаването на акциз, за да бъде упражняваната от него фактическа власт правомерна.

В нормата на чл. 126 ЗАДС са предвидени в условията на алтернативност няколко възможни документа, които биха обусловили законосъобразност на поведението му. В случая дееца не е притежавал нито един от тях, като това обстоятелство не се оспорва от страна на жалбоподателя – нещо повече с въззивната жалба изрично се сочи, че не е заплатен дължимия акциз за държания алкохол.

Изцяло неоснователно е възражението за неправилна квалификация на нарушението по чл. 126 ЗАДС. В тази връзка следва изрично да се подчертае, че нарушенията по чл. 123 ЗАДС и чл. 126 ЗАДС са напълно самостоятелни и имат отделно приложно поле, доколкото въвеждат различни правила за поведение. Чл. 123 ЗАДС въвежда изискване потребителските опаковки на държаните акцизни стоки да са облепени с оригинален бандерол, а чл. 126

ЗАДС предвижда задължение упражняваната фактическа власт да е съпроводена с притежание на документ, доказващ внасянето, начисляването или обезпечаването на дължимия акциз.

Предвид установените факти следва да се приеме, че правилно нарушението е квалифицирано, като такова по чл. 126 ЗАДС. В тази връзка изцяло неоснователно е и възражението в жалбата, че отговорност по този член може да носят само лицензирани производители или складодържатели.

В тази връзка следва да се съобрази трайната съдебна практика, според която субект на нарушението по чл. 126 ЗАДС може да бъде всяко лице, което държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки, без за тях да е налице документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, като законодателят не е ограничил субектите на това административно нарушение само до регистрираните по ЗАДС лица. В този изричен смисъл - Решение № 280 от 04.02.2020 г. по к. адм. н. д. № 2521 / 2019 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2149 от 05.12.2017 г. по н. д. № 3177 / 2017 г. на XXVI състав на Административен съд Пловдив, в които има нарочно произнасяне по идентично възражение на защитата.

Доколкото двойният размер на дължимия акциз за процесните стоки възлиза на 245,52 лева, то съвсем законосъобразно санкцията е индивидуализирана в рамките на законоустановения в нормата на чл. 126, ал.1 ЗАДС минимум - 1000 лева и обосновано е прието, че случаят не попада в хипотезата на чл. 126б, ал. 2 ЗАДС.

В този смисъл следва да се съобрази стойността на невнесения акциз - 122,76 лева, чийто двоен размер - 245,52 лева, надминава повече от два пъти стойността, която законодателят е приел, че може да се квалифицира като маловажен случай в чл. 126б, ал.2 ЗАДС. Това обстоятелство следва да се отчете като отегчаващо, което повишава степента на конкретната обществена опасност на деянието. Следва да се има предвид, че съгласно трайната практика, включително на Административен съд Пловдив /Решение № 2315 от 14.12.2020 г. по к. адм. н. д. № 2437 / 2020 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 808 от 10.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 627 / 2019 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2024 от 23.11.2017 г. по н. д. № 2468 / 2017 г. на XXIV състав на

Административен съд - Пловдив, Решение № 1946 от 13.11.2017 г. по н. д. № 2131 / 2017 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив/ в случая приложение не може да намери института на "маловажния случай" на административно нарушение по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Това е така, тъй като чл. 28 ЗАНН се явява обща разпоредба, и приложението на същата е препятствано от наличието на специален законов текст в ЗАДС, какъвто е чл. 126б, ал.2 ЗАДС.

Съгласно трайното разбиране в доктрината и съдебната практика предметът на престъплението/ нарушението представлява елемент от общественото отношение, което е непосредствен обект на посегателство, веществен израз на това обществено отношение, върху който субектът непосредствено въздейства и по този начин засяга цялото обществено отношение.

От така утвърдената дефиниция и приетата за установена фактическа обстановка е видно, че процесният етилов алкохол се явява предмет на нарушението по чл. 126 ЗАДС, доколкото именно чрез въздействието върху него (упражняването на фактическа власт без притежаването на изискуемия от закона документ) се накърняват обществените отношения по законосъобразно държане на акцизни стоки. Поради това и на основание чл. 124, ал.1 ЗАДС алкохолът подлежи на отнемане в полза на Държавата, независимо от отговорността на дееца. На още по-силно основание това следва да стане при доказана вина на нарушителят и санкционирането му по административен ред.

По изложените съображения НП следва да се потвърди изцяло.

По разноските

При този изход на спора на основание чл. 63д, ал.4 ЗАНН, чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е НЗПП право на възнаграждение има въззиваемата страна.

За да определи справедливия размер на дължимото юрисконсултско възнаграждение съдът съобрази:

- вида на оказаната юрисконсултска защита и съдействие- изразила се в реално участие в две открити съдебни заседания с разпит на свидетел;

- фактическата и правна сложност на делото, която е ниска и не се отличава от типичната за подобен вид нарушения;

- интересът от делото- наложена е глоба в размер на 1000 лева;

Предвид изложеното съдът намира, че следва да се определи размер на юрисконсултско възнаграждение над законоустановения минимум за административно наказателни дела по чл. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е НЗПП, а именно 100 лева.

По аргумент от пар.1, т.6 от ДР на АПК разноските следва да се присъдят в полза на юридическото лице, разпоредител с бюджетни кредити, в чиято структура е включен наказващия орган. В случая това е Агенция „Митници“, която видно от чл. 7 Закона за митниците представлява юридическо лице на бюджетна издръжка и второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на финансите.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № BG2022/ 3000 – 641/ НП, издадено на 31.10.2022 г. от заместник – директор на ТД Митница Пловдив, Агенция „Митници“, с което на Т. Р. К., ЕГН *****

- на основание чл. 126, ал. 1, т. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 1000,00 /хиляда/ лева;
- на основание чл. 124, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове е отнета в полза на Държавата стоката, предмет на нарушението .

ОСЪЖДА Т. Р. К., ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на Агенция „Митници“ сумата от 100,00 /сто/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение за представителство пред Районен съд Пловдив.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____